

ע"פ 37992/12/17 - מדינת ישראל נגד יהודה כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 פברואר 2018

עפ"ג 37992-12-17 מדינת ישראל נ' כהן

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת נאוה בכור
המעוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב יהודה כהן

נוכחים:

ב"כ המעוררת עו"ד עינת לב ארי

המשיב ובא כוחו עו"ד דוד בוחבוט

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 26805-07-17 (בית משפט השלום ברמלה) בהחזקת להב של סכין יפנית שנתפסה בכיסו בהיותו במאסר של 42 חודשים בכלא איילון והוא נידון לחודש מאסר בפועל שהצטבר לתקופת המאסר הנ"ל, להפעלה של 9 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו בחופף למאסר הנ"ל ול-3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מופנה כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המעוררת טוענת בהודעת הערעור כי בית משפט קמא סטה לקולא באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר בהחזקה של להב סכין בתחומי בית הסוהר והעונש שהוטל אינו מבטא את עיקרון ההלימה ואין בו כדי להרתיע את המשיב, שיש לו עבר פלילי בעבירות אלימות, לרבות החזקת סכין ואסירים אחרים שכמותו בתוך תחומי בית הסוהר.

לטענת המעוררת, מדובר באירוע שנסיבותיו חמורות לאור עברו הפלילי של המערער והשימוש בסכין בכלא עלולה להסלים כל תקרית אלימות ולגרום לתוצאות קטלניות בתוך זמן קצר, גם אם המשיב טוען כי החזיק בסכין להגנה עצמית מפני אסירים שהיו נתונים בתא יחד איתו ושמהם פחד.

לטענת ב"כ המעוררת, בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לכך שהמשיב החזיק בלהב הסכין 8 ימים לאחר שהורשע

בהחזקת סכין בהיותו עצור ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל ואת המאסר על תנאי שהופעל בחופף על ידי בית משפט קמא.

המערערת טוענת כי בית משפט קמא סטה מהוראות סעיף 58 לחוק העונשין הקובע כי עונש מאסר על תנאי ירוצה במצטבר לעונש מאסר בפועל בהעדר כל נסיבות חריגות לעשות כן.

ב"כ המשיב תומך בגזר הדין של בית משפט קמא ומצביע על הנימוק בגללו החזיק המשיב בלהב הסכין היפני, אשר היה ידוע לשלטונות שב"ס גם אם המשיב לא שיתף את גורמי המודיעין בחששו מפני האסירים שהיו איתו בתא, ועובדה היא שסמוך לאחר מכן הועבר למתקן כליאה אחר, שם הוא נמצא היום.

לטענת ב"כ המשיב, עונש המאסר על תנאי שהוטל על המשיב בגין הרשעתו הקודמת, בצד עונש מאסר בפועל של 3 חודשים, היה עונש לא מידתי ולכן הופעל על ידי בית משפט קמא בחופף לעונש מאסר ארוך למשך 42 חודש שהמשיב טרם ריצה אותו במלואו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי שגה בקביעת מתחם הענישה בכל הקשור להחזקת סכין בכלל ולהחזקת סכין בתחומי בית הסוהר בפרט.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, התבוננו בלהב הסכין היפנית שהוחזק על ידי המשיב במהלך מאסרו, זמן קצר לאחר שהורשע בהחזקת סכין אחרת במהלך מעצרו, ולא ראינו נימוק לקבוע מתחם ענישה כזה בשל טיבה של הסכין נושא הרשעתו של המשיב.

לטעמנו, כאשר מדובר בהחזקת סכין בין כתלי בית הסוהר, צריך מתחם הענישה להתחיל בין מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות, וזאת נוכח הסיכון לסדר ולמשמעת שצריכים לשרור בבית הסוהר ואשר החזקת סכין עלולה לשבש אותם באופן חמור.

בית משפט קמא לא התעלם מהמאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המשיב בזמן החזקת הסכין נושא מאסרו, אשר חל עליו מאחר ותחילת הפעלתו היא מיום מתן גזר הדין הקודם.

אין במועד תחילת הפעלת המאסר על תנאי כדי להקל עם המשיב אלא כדי להחמיר איתו, שכן את גזר הדין שבו הוטל המאסר על תנאי שמע המשיב 8 ימים לפני שהחזיק בסכין נושא הרשעתו והוא לא הרתיע אותו, כמו גם מאסרים קודמים שריצה בגין החזקת סכין והמאסר של 42 חודש שריצה ועדיין מרצה, כדי להימנע מהחזקת הסכין אלא להודיע על המניע שגרם לטענתו לעשות כן לגורמי המודיעין, שהיו נוקטים בצעד שנקטו לאחר מכן.

לאור כל האמור לעיל, עונש המאסר שנקבע בשל החזקת הסכין והפעלת המאסר על תנאי בחופף לעונש מאסר שריצה ומרצה המשיב, מחייבים התערבות של ערכאה שיפוטית ורק בשל ההלכה שערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, ומבלי שאנו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של המשיב, אנו לא ממצים את הדין עם המשיב כפי שמן הראוי היה לעשות.

לאור כל האמור לעיל, אנו מטילים על המשיב 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל במצטבר לעונש המאסר של 42 חודש שהוא מרצה כעת בגין החזקת הסכין נושא הרשעתו.

אנו מפעילים את עונש המאסר על תנאי למשך 9 חודשים כך ש-6 חודשים מתוכו יצטברו למאסר הנוכחי ו-3 חודשים יחפפו לו.

סך הכל ירצה המשיב 9 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר של 42 חודשים שהוא מרצה כיום.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על המשיב על ידי בית משפט קמא יעמוד בתוקפו.

ניתן והודע היום כו' שבט תשע"ח, 11/02/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

נאוה בכור, שופטת

**דנה מרשק מרום,
שופטת**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**